

Tulip Đỏ

Mấy bông tulip màu đỏ / nở ôi xinh quá vườn người! Tôi bất ngờ đi ngang đó, dừng chân, đứng lại, nhìn thôi...

Mùa này nắng Hạ reo vui, tulip reo cười với nắng? Tôi nhớ một người...xa lắm, có tên Tulip, mà sao?

Người đó không trong chiêm bao! Tôi gặp rồi mà, người đó! Cái cô học trò nho nhỏ. Cái cô học trò ngày xưa...

Ngày xưa, chín tháng nắng, mưa, em trước mặt hoài ở lớp...Rồi một mùa Hè, bất chợt, tôi đi nhập ngũ, xa trường...

Học trò, tất cả dễ thương, mà đông, mà nhiều...quên hết! Tôi đi vào sinh, ra chết...cũng quên từng mỗi khu rừng...

Bỗng dưng hôm nay, bỗng dưng, quê người thấy hoa tulip. Em ơi em từ muôn kiếp...hiện hình hay giấc chiêm bao?

*

Có nhiều khi lệ không trào / lại nghe xôn xốn con mắt...Có nhiều chuyện xa, xa lắc, bỗng dưng trước mặt, không ngờ...

Trong trăm, ngàn, em học trò, tại sao tên em Tulip? Ngày xưa, trên non nước Việt, không ai mang cái tên Tây...

Tôi không nói nhiều năm nay, dĩ nhiên tang thương đời đổi...Dĩ nhiên điều tôi muốn nói...nghe ngào rất đổi bỗng dưng!

Tôi biết tôi đã dừng chân. Tôi biết tôi nhìn tulip...Tôi nhớ em và chẳng kịp...thời gian bát ngát muôn trùng!

Tulip là em, nhớ nhung, cái cô học trò nho nhỏ, có cặp má hồng đo đỏ, có đôi môi mọng mùa Xuân...

Làm sao cho tôi cất chân / để tôi trở về quá khứ? Hỡi cây khuy nh diệp trường Nữ...sắp vào Thu lá vàng bay...

Trần Văn Lê